

КАЛИНКИТЪ: Калинчици —
 малинчици,
 пъстри-златни —
 ний отъ родъ сме
 най-богати!

БРЪМБАРИТЪ: Бръмбарчета
 малки, пъстри
 отъ горитъ
 и полята —
 обичатъ ни
 насъ децата!

ЩУРЦИТЪ: Ний сме шурци,
 ний сме пѣвци,
 Чудни пѣсни,
 свиримъ, пѣемъ.

Ний веселимъ
 стари, млади
 и безгрижно
 си живѣемъ!

ДЖУДЖЕТАТА: Ний джуджета
 сме най-умни,
 най-весели,
 сладкодумни.

Другари сме
 на цвѣтята,
 на птичкитъ,
 на децата!

Шурцитъ засвирватъ балети. Другитъ играятъ поотдѣлно,
 а после играятъ всички общъ балетъ. Джуджетата играятъ
 своето „Весело хоро“. Всички ги гледатъ и се смѣятъ.

Долита една ластовичка. Тя казва срѣдъ хорото. Заоби-
 калятъ я, плѣскатъ ржце, покланятъ ѝ се и пѣятъ:

ВСИЧКИ: Ластовичке лекокрила,
 добре дошла, мила!
 Добре дошла ти при насъ,
 кажи, где си била?

ЛАСТОВИЧКАТА: Добъръ день на всички,
 цвѣтенца и птички,
 пеперудки пъстри,
 птичета чевръсти,
 бръмбарчета малки
 и калинки сладки!

(Покланя се)
 И на васъ, джуджета,
 моитъ привети!
 Отъ двореца ида.
 Радость свѣтла нося . . .
 Царьтъ нашъ и славенъ
 скоро тукъ пристига!

Всички се радватъ, скачатъ, залавятъ се на хоро, играятъ
 и пѣятъ: